

opusdei.org

Guds Verk och C.S.I.

Från schweizergardist till
kriminaltekniker

2009-06-11

Om det någonstans i kantonen Zürich upptäcks ett brott, är Daniel Müller snabbt på plats. På brottsplatsen säkrar han som kriminaltekniker spår, som hjälper till att klara upp brott och för att identifiera brottslingar. Helt i stil med TV-serien C.S.I. – bara mer professionellt. Exgardisten (GSP, Guardia Svizzera Pontificia, 1978-80) och

fembarnspappan är sen 18 år medlem i Opus Dei (Guds Verk) och som sådan angelägen om att omsätta sin kristna tro under sin på många sätt bekymmersfyllda arbetsdag.

Färden i polisens civila tjänstebil slutar i den förnäma stadsdelen 7 i Zürich. Klockan är strax före sex en varm sommarkväll. Daniel Müller kollar än en gång personsökaren. Ingen anmälan har kommit in från ledningscentralen, så vi beger oss till en oansenlig villa som det finns så många av i Zürichberg, till slutet av en lugn och folktom gata. En äldre, tystlåten herre öppnar för oss. Ytterligare några män kommer. Man hälsar lågmält på varandra. Därefter går vi ner i källarvåningen och går in i kapellet till Opus Deis studiecenter.

En lång utvecklingsprocess

Daniel Müller är gift och har fem barn i tonåren. Han blev

uppmärksam på Opus Dei genom sin bror Beat, som sen många år är verksam som präst i Verket. Han var till en början närmast reserverad, förklarar Daniel Müller, när man frågar honom om hans motiv. ”Det var en lång utvecklingsprocess, som först satte igång, när jag kom tillbaka till Schweiz från Schweizergardet. Först upplevde min fru kallelsen och gick med i personalprelaturen. Ett år senare kände jag, att det också skulle vara min väg.” Denna väg går han nu sen 18 år.

Att söka heligheten

Medlemmarna i Opus Dei är övertygade om att varje hederligt arbete kan helgas och att varje person kan nå helighet. Utifrån detta inriktar de sina liv. De anstränger sig att omsätta sin kristna tro dagligen, i vardagslivet och särskilt i arbetslivet. Opus Dei erbjuder för detta ändamål trosutbildning och själavård, inte i

konkurrens med utan som komplement till stiftets utbud. Blir man inte med detta begränsad i sin personliga frihet? Daniel Müller förnekar detta bestämt: ”Det var ett eget beslut att gå in i personalprelaturen. Naturligtvis är det inte var mans sak att gå till den dagliga mässan, att be Rosenkransen – även hemma – eller gå regelbundet till bikt. Den som tillhör Opus Dei kräver av sig själv trohet gentemot Kyrkans lära och gentemot Påven.

Öppet också för utomstående

En gång i månaden träffas medlemmarna, män och kvinnor var för sig, i Zürich till en reträtt, som också står öppen för utomstående. Idag har två dussin män i olika åldrar träffats i studiecentret Zürich-Fluntern. Bland dem, förutom Daniel Müller, två ytterligare exgardister. Som gift man tillhör Daniel Müller ”supernumerarierna.” Dessutom finns det ogifta

män ”numerarier” samt prästerna, som har hand om själavården. Åtskilliga av medlemmarna i Zürich är akademiker: läkare, fysiker, jurister. Bland deltagarna vid reträtten finns också flera icke-akademiker, däribland en proffsfotbollstränare, en köpman, en student och med Daniel Müller en polis.

Kriminaltekniker av en händelse

Denna kväll har han beredskapsjour. Därför väljer Daniel Müller en fönsterplats för den andliga betraktelsen, som inleder reträtten och lägger diskret personsökaren inom synhåll på fönsterbrädan. Det är den enda plats i kapellet, där han kan ta emot eventuella nödrop. Daniel Müller tjänstgjorde från 1978 till 1980 vid det påvliga schweizergardet. Den utbildade maskinoperatören tog efter gardestjänsten olika

tillfällighetsarbeten och arbetade under tre år som busschaufför. 1984 gick han in vid stadspolisen i Zürich, där han efter polisskolan först var verksam vid säkerhetspolisen, senare vid sjöpolisen. På jakt efter en ny utmaning växlade han för tio år sedan närmast tillfälligt till utredningsroteln, vilken idag kallas kriminaltekniska avdelningen och i sin helhet sorterar under Kantonspolisen i Zürich. Kriminalteknikerna är ansvariga för sökandet, säkerställandet och undersökningen av spår, som tjänar till ett klarläggande av ett brott eller en identifikation av en gärningsman.

Brottsplatsen som arbetsplats

Som gruppchef i den kriminaltekniska insatstjänsten rycker Daniel Müller ut till alla möjliga brottsplatser i Kanton Zürich, om det så gäller inbrott, mordbränder eller till och med

sexualmord och dråp. Där söker han och säkrar spår, särskilt daktyloskopiska spår (fingeravtryck), DNA-spår från kroppsvätskor, hår eller hudpartiklar liksom sakbevis, exempelvis koordinerar han spårsäkerhetsarbetena vid svåra fall. Han tar fram brottsplatsfoton och dokumenterar platsen för de säkrade bevismaterialen. Därefter blir dessa undersökta och utvärderade på laboratoriet. I denna funktion måste han ofta i samband med svåra brott ställa upp som vittne inför domstolar både inom landet och utomlands. Det påminner mycket om C.S.I. (Crime Scene Investigation), som vi känner till från den amerikanska TV-serien. Daniel Müller småler igenkännande: ”Brottsplatsarbetet och de insatta resurserna visas i dessa TV-avsnitt visserligen förvånansvärt realistiskt, men när det gäller att klara upp mycket svåra brott är inte bara en handfull poliser inblandade hos oss. Och i realiteten dröjer det avsevärt

längre än en timme, tills man får fram förövaren – åtminstone i de flesta fall.” Trots all rutin: arbetet på brottsplatserna lämnar inte Daniel Müller oberörd, i synnerhet inte när barn blir offer för våldsdåd, vid särskilt grymma mord eller självmord. För Daniel Müller är hans tro och hans familj därför ett viktigt stöd i hans arbete och fungerar som ”andlig hygien”.

Vad kommer hända under natten?

Reträtten slutar med en enkel mässa efter en halvtimmes föredrag av en numerarie om en av de kristna dygderna. Man säger adjö. De yngre träffas sen över ett glas på en kvarterskrog. Den avspända diskussionen handlar om alla möjliga saker. I synnerhet intresserar man sig för polisens vardag, som de flesta människor bara känner till från medier och har en vag uppfattning om. Daniel Müller berättar några

roliga minnen. Sen lämnar han snart rundan och kör hemåt med sin tjänstebil. På hans personsökare har det hittills varit lugnt denna kväll, men hans jourberedskap varar till klockan sex morgonen därpå, och andra människors vardag kan ha allehanda ”okristligt” i beredskap...

”Schweizergardisten”, nr 3/2008

---

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/article/guds-verk-och-csi/> (2026-04-12)